

TRANS*

od 6. října na [Televizeseznam.cz](https://televizeseznam.cz)

Synopse

Dokument Trans* nabízí obsáhlý a intimní portrét pěti lidí, kteří se vzpírají zažitým představám ohledně dvou daných pohlaví. Každý díl přibližuje život člověka, který prožívá tzv. dysforii, tedy pocit, že jim určené pohlaví nesedí. Diváci budou moci nahlédnout i do života osoby, která se necítí jako žena ani jako muž. Jak žijí lidé, kteří se vymykají běžným škatulkám? Jak je vnímá česká společnost a jaké překážky musí v každodenním životě překonávat?

Dokumentární cyklus Televizeznam.cz vznikl ve spolupráci s organizací Trans*parent jako unikátní projekt mapující život osob s transgender a nebinární životní zkušeností. ✱

FIPAH

Krátce o mně: Jsem Fipah. Jsem arodová osoba. Nejsem žena, nejsem muž, nejsem ani mezi těmito rody. Zkrátka necítím gender, ten pocit neznám. Takže ve zkratce – jsem lidská bytost. Jsem velmi expresivní osoba, dávám jasně a hodně najevo co mě těší, co mi dává naději. Silně vyjadřuji moje pocity fascinace či pokory. Jméno Fipah mě mimořádně vystihuje a charakterizuje. Nejlépe to chápou lidé, kteří jsou mi blízcí, rodina a přátelé. A ano, mám mužské tělo, ale to neznamená, že jsem muž (biologie přeci neurčuje rodovou identitu...). Mám celkem pozitivní vztah ke svému tělu, protože díky němu tu vlastně jsem.

Vystudoval jsem vysokou školu, obor biochemie. Pracuji se světlem, věnuji se tomu, jak světlo ovlivňuje náš život, hormony, spánek a zdraví. Ve volném čase mě baví studovat biochemii výživy a kosmetickou chemii. Dokážu se v tom zdlouhavě rýpat celé dny. Hodně také sportuji, běhám, plavu. Moje vášeň je i cestování autem na dlouhé vzdálenosti. Mám za sebou najeté kilometry napříč Islandem, Kostarikou, Gruzii. Miluji zpívání, kterému se také od mala věnuji. Mým velkým snem je tvořit moji vlastní hudbu. Hudbu, do které přenesu své pocity, bude autentická, budu se díky ní moci spojit s více lidmi.

Uvědomění si sám sebe: Rodové role a stereotypy nás všechny poškozují. Nezávisle na naší rodové identitě a pohlaví. Tyto role stereotypizují naše chování, které nás tlačí do normy, jejíž překročení je společensky nepřijatelné. Neumožňují lidem, kteří jsou rodově nekomfortní jako já, existovat bez konstantního trestání v podobě šikany,

dehumanizace, útoků, problémů najít si zaměstnání, ale vlastně i jen jednoduše a prostě existovat. Role nám nastavují status quo, který nepovoluje žádnou jinakost v rodové identitě a rodovém projevu. Trans osoby a nebinární i rodově nekomfortní osoby musí neustále a před všemi obhajovat vlastní existenci. Společnost očekává, že budeme používat všechny biologické, endokrinologické, psychologické a sociologické studie a „důkazy“, bez kterých bychom nebyli validní. Naše identita přeci není něco co „jen je“. Celý život vnímám, že jsem arodová osoba. Až s pubertou jsem ale našel ta správná slova, která by mé pocity vyjádřila. Preferuji ženské oslovení, protože mě vystihuje. Ženský gramatický rod ale nevnímám „žensky“, cítím z něj spíš teplo a bezpečí. Nepoužívám ho proto, že bych se „feminizoval“. Nevadí mi ani střední rod. Zajímá vás více z mého soukromí? Od střední školy mám vztah, jsme spolu již deset let. Nejdříve jsme spolu kamarádili, chodili po škole do lesů kolem Bratislavy a postupně naše přátelství přerostlo v lásku.

VĚK: 27 LET

VIKTOR

Krátce o mně: Jmenuji se Viktor. Vždycky mě bavily cizí jazyky, vystudoval jsem angličtinu. Nyní se živím jako překladatel z a do angličtiny. Pracuji víceméně sám, na počítači, bez užšího kontaktu s lidmi. To byl asi taky důvod, proč jsem si toto povolání vybral. Tranzicí jsem začal procházet před šesti lety. Hodně energie věnuji organizaci Transparent, kterou jsem v roce 2015 spoluzakládal. Snažíme se pomáhat trans a nebinárním osobám v ČR. Bojujeme za jejich práva, jejich potřeby. Šíříme taky osvětu o trans identitách a souvisejících tématech. Chceme posouvat legislativu kupředu, aktuální podmínky jsou pro trans lidi velmi zatěžující. A to chceme změnit.

VĚK: 42 LET

Tranzice: Řekněme, že jsem měl takové slepé místo a to bylo moje tělo. Do toho místa jsem se prostě nepouštěl. Takhle jsem žil opravdu hodně dlouho. Byl to takový stav neustálého diskomfortu, člověk si pořád hlídá, aby se nějak někde neprozradil. Byl jsem na to sám, nikoho se stejnými pocity jsem neznal. Až po sezení s psychologkou jsem byl konfrontován s realitou, že všechno může být vlastně jinak. Pak jsem poznal víc trans lidí, a to mi bylo už 36 let. Až zpětně si uvědomuji, jak moc jsem trpěl. To se také odráželo v mých náladách, depresích. Ten stav byl už neudržitelný. Na druhou stranu, když jsem si uvědomil pravdu, hlavou mi prolétly obrázky a články z médií o trans mužích/trans ženách. Říkal jsem, to přeci nejsem ale já. Až postupně, jak jsem se potkával s ostatními trans osobami, jsem pochopil, že česká společnost o nás nemá dostatek informací, možná se nás i bojí. Některé prezentace v médiích tomuto stavu nepomáhají. I proto jsem spoluzakládal Transparent. ✱

KAREL

Krátce o mně: Jmenuji se Karel Pavlica a letos mi bylo 40 let. Pocházím z Ostravy, kde jsem vystudoval Sociální práci, a protože se mi na univerzitě líbilo, udělal jsem si tam i doktorát a nějakou dobu jsem se tam studenty psychologie a sociální práce snažil naučit základy statistiky. Před čtyřmi lety jsem se přestěhoval do Prahy, kde jsem začínal jako krizový intervent na lince zaměřené na seniory. V současné době se zaměřuji spíše na vzdělávání, a to v Národním pedagogickém institutu ČR, a současně v Prague Pride, kde mám na starosti koordinaci vzdělávání pracovníků*ic pomáhajících profesí. Zároveň dělám mentora v poradně Sbarvouven.cz.

Tranzice: Moje cesta k tranzici byla poměrně trnitá. Před dvacítkou jsem byl dost nesmělý a nedokázal jsem si představit, že bych s tím jen tak někam přišel to řešit. A vlastně jsem ani nevěděl, kam jít. Taky jsem se bál s tím svěřit svému okolí. Když mi bylo 19, byl jsem na tom tak špatně, že jsem se pokusil o sebevraždu.

VĚK: 40 LET

Těch důvodů bylo více a tohle k tomu taky přispělo. Dostal jsem se následně do psychiatrické léčebny, kde jsem po nějakém čase měl důvěru v jednu psycholožku natolik velkou, že jsem se rozhodl se jí vyoutovat. Reagovala naprosto úžasně. Nabídla mi možnost si o tom s ní povídat, protože asi nejhorší na celé věci bylo to, že jsem si myslel, že o tom nemůžu nikomu říct, a dusil jsem to v sobě. Taky mi předala kontakty na ostravskou sexuologii. Tranzici jsem tedy začal tam, když mi bylo dvacet, ale z důvodu nespokojenosti jsem ji dokončoval v Praze v mých třidvaceti letech.

Za svůj největší úspěch v životě beru to, že se mi podařilo přežít svoje sebevražedné dospívání a že si dokážu dovolit být šťastný, což pro mě nebyla vždycky samozřejmost. A jsem vděčný za všechny svoje životní zkušenosti, protože bez nich bych nebyl tam, kde jsem, a nebyl bych tím, kým jsem. ✨

DENIE

VĚK: 25 LET

Krátce o mně: Jmenuji se Denie Konečná, je mi 25 let a žívím se tancem. V současné době se vzdělávám v piktorálním umění.

Tranzice: Moje přeměna nikdy nezačala a nejspíš nikdy ani neskončí. Být trans neznamená přejít od bodu A do bodu B, ale být sama sebou. Já, stejně jako vše na světě, se mění s každým nádechem, tak to má přeměna nikdy nezačala a ani neskončí. ✨

AUTOŘI DOKUMENTU

Štěpán Svoboda: Vystudoval multimediální design na FUD Ladislava Sutnara. Věnuje se převážně komerčním videím a spotům. Několik let pracoval v reklamní agentuře, kde se staral o vizuální obsah internetového lifestyle magazínu Excelent MAG. Dále spolupracoval se značkami jako IKEA, Gambrinus, Frisco atd. Má za sebou práci na hudebních dokumentech pro Redbull CZ (Lenny – Level Up a Krtek money life pro label Million+) a aktivně spolupracuje s několika interprety české hudební scény. Kromě videa se věnuje digitální a analogové portrétní fotografii. Ve své tvorbě nejraději pracuje s atmosférou scény, stylizací, potrhlostí, vtipem, hudbou a s dynamikou střihu. V budoucnu se chce zaměřit na režii videoklipů.

Filip Štoček: chtěl být původně paleontolog, ale když v sedmi letech viděl film Jurský Park, přesvědčilo ho to, že být filmařem bude lepší volba. Po studiu střední reklamní školy se chvíli živil jako asistent režie (například Dědictví 2 aneb Kurva se neříká) a několik let pracoval v televizi. Spolupracoval na dokumentární sérii Porno je můj život. Pro Seznam a jeho platformu Stream následně vytvořil rozsáhlý a komplexní exkurzi do světa bezdomovectví v dokumentární sérii Bez domova. Svou tvorbou se snaží nabídnout pohled na „druhou stranu barikády“ a bořit tak předsudky o černobílém světě. I nadále se chce věnovat dokumentárním portrétům. Nyní se zajímá o téma spojené s duševním zdravím. ✱

Televizeseznam.cz

2020